

Německá univerzita v Praze, od roku 1939 Německá Karlova univerzita, prošla v letech 1938/39-1945 obdobím, na jehož počátku stojí Mnichovská dohoda, resp. vstup německých vojsk na české území a které se uzavírá porážkou nacistického Německa ve druhé světové válce a tím mj. i zánikem samotné Německé univerzity. Je zřejmé, že toto období přineslo univerzitě jako instituci, vyučujícím i studentům velké změny. Hlavní změnou byla orientace na nacistické Německo. Tato orientace se jistě musela projevit v oblasti oficiální univerzitní správy. Dokladem toho byla například postupná arizace univerzity nebo vytváření nových vědeckých oborů souvisejících s potřebami nacistického režimu (východoevropská studia, národní psychologie atd.). Otázkou však zůstává, zda tato orientace byla nevyhnutelná, tj. zda politické změny znamenaly i proměnu vědecké práce vyučujících a studentů. Jako pramen k zodpovězení této otázky budou sloužit disertační práce studentů historie filozofické fakulty Německé univerzity.

Disertační práce byly podkladem pro připuštění k rigorózní zkoušce a následně k získání doktorského titulu. Při jejich zpracování se nabízí hned několik otázek. Kdo jsou jejich autoři, jaká jsou jejich témata, obsah, formální náležitosti, lze je např. srovnat s formou prací dnešních? Je důležité zabývat se také tím, zda existuje něco, co by bylo možné nazvat strategií zadávání témat, tj., zda vedoucí disertačních prací prosazují a následně také kladně hodnotí témata, která jsou vzhledem k politické situaci "aktuální" a zda do disertací proniká nacistická ideologie.